

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 14Csr/2/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117212420
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Vidová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:3117212420.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

F. súd Trenčín sudkyňou JUDr. Alenou Hudecovou v spore žalobkyne U. G., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom S. E. K. XXX, zastúpenej zástupcom Občianskym združením OPOS, so sídlom v Trenčianskej Teplej, A. Hlinku 1084/24A, IČO: 51 147 688, proti žalovanému EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpenému zástupcom TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

I. Súd zrušuje rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, vydaný dňa 24. 4. 2017 pod spisovou značkou S. XXXXX/XX.

II. Žalobkyňa má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorú je žalovaný povinný zaplatiť žalobkyni k rukám jej zástupcu vo výške, ktorú určí samostatným uznesením súdny úradník tohto súdu po právoplatnosti tohto rozsudku, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou došlou súdu 26.6.2017 sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž vydaného dňa 24.4.2017 pod spisovou značkou S. XXXXX/XX (ďalej „rozhodcovský rozsudok“). V žalobe vzniesla námietky voči rozhodcovskému konaniu spočívajúce v tom, že a) nebola riadne upovedomená o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo jej nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, b) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania, c) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje zákonom ustanovené náležitosti podľa § 3 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, d) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, e) rozhodcovský rozsudok ju zaväzuje na plnenie, ktorého povahu považuje za objektívne nemožnú, právom nedovolenú alebo odporujúcu dobrým mravom, f) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky, g) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí. Spolu so žalobou predložila súdu aj kópiu rozhodcovského rozsudku.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril tak, že ju navrhol ako nedôvodnú zamietnuť pre nespĺnenie dôvodov na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 45 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. Dôvodil, že dňa 23.6.2005 uzatvorila žalobkyňa ako dlžník s právnym predchodcom žalovaného „žiadost' o vydanie pôžičkovej karty Žolík vydávanej v spolupráci s SKK“, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý úverový rámec vo výške 995,82 €. Poskytnuté peňažné prostriedky sa žalobkyňa zaviazala uhrádzať v pravidelných

mesačných splátkach vo výške 33,20 € a dodržiavať podmienky uvedené v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach VÚB, a.s. na poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Nakoľko si žalobkyňa neplnila povinnosti z uzavretej zmluvy riadne a včas, došlo z jej strany k porušeniu zmluvných podmienok podstatným spôsobom. Po postúpení pohľadávky na žalovaného viedol žalovaný s dlžníkom (žalobkyňou) mimosúdne rokovania ohľadne uspokojenia nadobudnutej pohľadávky. Výsledkom mimosúdnych rokovaní bola vôľa a ochota žalobkyne predmetnú pohľadávku uhradiť, avšak z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov nebolo v jej možnostiach pohľadávku uhradiť v celosti, resp. v primeraných splátkach. Keďže žalovaný (veriteľ) nemal v úmysle zbytočne navyšovať pohľadávku o trovy súdneho, prípadne exekučného konania, poskytol žalobkyňi možnosť uhradiť pohľadávku v splátkach podľa uváženia žalobkyne a zaslal jej na podpis dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach spolu so spotrebiteľskou rozhodcovskou zmluvou. Po predložení vyššie uvedených dokumentov mala žalobkyňa možnosť prezrieť si ich, oboznámiť sa s nimi a podľa svojej vôle tieto dokumenty vyplniť a podpísať v prípade, že s ich obsahom súhlasí. Žalobkyňa dohodu o uznaní záväzku a spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu vyplnila a podpísala 5.11.2015 a od tohto momentu ich žalovaný považoval za platne uzavreté. V zmysle predmetnej dohody žalobkyňa uznala záväzok vyplývajúci zo zmluvy a zaviazala sa uhradiť žalovanému dlh pozostávajúci z istiny vo výške 2 253,77 €, ostatného príslušenstva zo zmluvy vo výške 143,35 € s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2 363,77 € od 1.3.2014 do zaplatenia. Uznanú pohľadávku sa žalobkyňa zaviazala uhradiť v splátkach vo výške 50 €, splatnými k 20. dňu v mesiaci, počnúc dňom 20.11.2015. Uvedené dohodnuté splátky žalobkyňa rovnako ako podmienky dohodnuté v pôvodnej zmluve opätovne porušila, nakoľko neuhrádzala dohodnuté splátky riadne a včas. Právomoc rozhodcovského súdu na rozhodovanie v tejto veci bola daná spotrebiteľskou rozhodcovskou zmluvou z 5.11.2015, v ktorej sa žalobkyňa so žalovaným dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto dohody vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zánik, budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Asociácii pre arbitráž, ktorý bol zapísaný do zoznamu stálych rozhodcovských súdov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory. Pokiaľ žalobkyňa vo svojej žalobe poukazuje na to, že nedala nikdy žalovanému resp. jeho právnenému predchodcovi právo na to, aby bol spor rozhodovaný pred rozhodcovským súdom poukazuje žalovaný na to, že sa tak stalo podpisom rozhodcovskej zmluvy, ktorou bola založená právomoc rozhodcovského súdu rozhodnúť vzniknutý spor. Rozhodcovská zmluva v danom prípade okrem jasného označenia a opisu jej predmetu, obsahovala aj explicitné poučenie spotrebiteľa, ktoré informovalo spotrebiteľa o nasledujúcich možnostiach: možnosti odmietnutia rozhodcovského konania, možnosti vyslovenia neplatnosti uzavretej rozhodcovskej zmluvy na všeobecnom súde, možnosti brániť sa proti postupu rozhodcu, ako aj možnosti podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Žalobkyňa tak mala viacero možností ako zabrániť rozhodcovskému konaniu, nakoľko záležalo na jej rozhodnutí, či sa predmetný spor prejedná pred rozhodcovským súdom, alebo rozhodcovské konanie ako také odmietne, prípadne požiada o vyslovenie neplatnosti uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Obsah dohody o uznaní záväzku, ako aj spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy bol dodávateľom (žalovaným) síce vopred pripravený, čo však nie je v zmluvných vzťahoch ničím výnimočným, pretože návrh zmluvy, resp. zmluvu v písomnej podobe vždy musí niektorá zo zmluvných strán pripraviť, aj keď žalovaná v rozhodcovskom konaní (žalobkyňa v súdnom konaní) na obsahu dohody alebo zmluvy nijakým spôsobom neparticipovala. Žalovaný je názoru, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahovala žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, štandardným spôsobom vysvetlila podstatu rozhodcovského konania a dala možnosť výberu spotrebiteľovi rozhodcovskú zmluvu podpísať, resp. nepodpísať. Nakoľko žalobkyňa doposiaľ nepreukázala, že bola predmetnú rozhodcovskú zmluvu nútená podpísať, má žalovaný za to, že rozhodcovská zmluva je platná a neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky. Samotná rozhodcovská zmluva ani dohoda o uznaní záväzku neobsahujú prekvapivé alebo zavádzajúce ustanovenia alebo formulácie, pričom v dohode upravené uznanie dlhu a dohoda o jeho úhrade nepredstavuje z pohľadu dlžníka (v sporovom konaní žalobcu) tak náročný úkon. Žalovaný takisto zastáva názor, že žalobkyňa po tom, čo sa oboznámila s obsahom rozhodcovskej zmluvy, svojim podpisom vyjadrila svoju vôľu podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Ak by bolo v úmysle zákonodarcu zakázať v spotrebiteľských sporoch rozhodcovské konanie, neprijímal by samostatný zákon na jeho úpravu. Vzhľadom na to, že zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní umožňuje, aby boli spotrebiteľské spory za určitých podmienok prejednané na rozhodcovskom súde zriadenom podľa tohto zákona, nie je potom možné pripustiť, aby rozhodcovský rozsudok vydaný podľa tohto zákona bol zrušený pre neplatnosť dojednania rozhodcovskej zmluvy pri splnení všetkých zákonom stanovených podmienok. Uvedené vyplýva aj z dôvodovej správy k zákonu o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, v zmysle ktorej je účelom návrhu zákona vytvoriť osobitný druh mimosúdneho riešenia sporov blízkych rozhodcovskému konaniu, ktorý

umožní riešiť spotrebiteľské spory pri zachovaní garancie ochrany práv spotrebiteľa. Ďalším dôvodom je potreba zosúladenia vnútroštátneho právneho poriadku s právnymi aktmi Európskej únie v tejto oblasti. Pokiaľ ide o námietku neplatnosti zmluvy ako takej, v tejto súvislosti žalovaný poukazuje na to, že je zrejmé, že na jej základe žalobkyňa peňažné prostriedky čerpala. Vzhľadom na uvedené žalovaný zastáva názor, že nemožno mať pochybnosti o platnosti zmluvy, nakoľko žalobkyňa poskytnuté peňažné prostriedky čerpala, ale ich nevrátila riadne a včas. Odhliadnuc od uvedeného žalovaný poukazuje na to, že žalobkyňa svoj splatný dlh 5.11.2015 riadne uznala čo do právneho dôvodu a výšky. Na základe takto prejavenej vôle žalobkyne došlo k založeniu vyvrátiteľnej právnej domnienky o tom, že dlh v čase uznania trval. Žalovaný poukázal aj na rozhodnutia súdov v obdobných veciach, konkrétne na rozsudok Okresného súdu Lučenec sp. zn. 13Csr/1/2016 z 30.1.2017, rozsudok Okresného súdu Lučenec sp. zn. 12Csr/2/2017 z 29.6.2017, uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9CoE/265/2015 z 28.1.2016.

3. V replike žalobkyňa poukázala na to, že rozhodcovská zmluva nebola osobitne vyjednaná. Poukázala tiež na neodbornosť pracovníkov spoločnosti poskytujúcej úvery, ktorí neinformujú o možnosti odmietnuť rozhodcovskú zmluvu. Ďalej žalobkyňa v prevažnej miere citovala ustanovenia rôznych právnych predpisov (Občiansky zákonník, zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, zákon o ochrane spotrebiteľa, smernicu Rady ES 93/13/EHS z 5.4.1993), poukázala na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-40/08 zo 6.10.2009 a na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10CoE/326/2010 z 9.8.2011. Ďalej uviedla, že s dohodou o uznaní záväzku prišiel za ňou domov pracovník žalovaného, ktorú jej nevysvetlil, o čo sa jedná, tlačil na ňu, aby ju podpísala pod výhodou splácania dlžnej sumy v splátkach. Ak by vedela, čo podpisuje, nikdy by túto dohodu nepodpísala. Namietala aj neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, ktorú pracovník žalovaného nazval ako splátkový kalendár.

4. Žalovaný v duplike zotrval na svojich skorších vyjadreniach, nové skutkové či právne tvrdenia neuviedol.

5.1 Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie, ktoré prebehlo za účasti zástupkyne žalobkyne a zástupcu žalovaného.

5.2 Zástupkyňa žalobkyne na pojednávaní zotrvala na podanej žalobe a na všetkých vyjadreniach, ktoré boli súdu v priebehu konania písomne doručené. Poukázala na obdobnú vec vedenú na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 17Csr/1/2017, v ktorej súd rozhodcovský rozsudok zrušil. Dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku vidí v neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, najmä v tom, že žalovaný nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu. Poukázala na ustanovenia § 3 ods. 1, § 45 ods. 1 písm. a/ a e/ zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Vyjadrila sa, že v prípade úspechu si žalobkyňa uplatňuje náhradu trov konania.

5.3 Zástupca žalovaného na pojednávaní zotrval na všetkých vyjadreniach, ktoré boli súdu v priebehu konania písomne doručené. Mal za to, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva bola platne uzavretá. Žalobkyňa mala dostatočný priestor poradiť sa v súvislosti s jej uzatvorením. Zdôraznil, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva bola samostatne uzatvorená, t.j. bola uvedená na samostatnej listine, nie iba ako súčasť dohody o uznaní záväzkov. Žalovaný bol oprávnený uzatvoriť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, nakoľko je právny nástupca Consumer Finance Holding, a.s. Postúpením pohľadávky prešli na žalovaného všetky práva a povinnosti jeho právneho predchodcu, a teda aj právo uzatvoriť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu. Vyjadril sa, že v prípade úspechu si žalovaný uplatňuje náhradu trov konania.

6.1 Súd na nariadenom pojednávaní vykonal dokazovanie všetkými listinnými dôkazmi navrhnutými stranami sporu, a to: rozhodcovský rozsudok, dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach (ďalej len „dohoda o uznaní záväzku“) a spotrebiteľská rozhodcovská zmluva. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázaný nasledovný skutkový stav:

6.2 Dňa 24.4.2017 bol vydaný rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž pod spisovou značkou S. XXXXX/XX, ktorého zrušenia sa v tomto konaní domáha žalobkyňa. Žalobkyňa ním bola uložená povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 1 877,12 € s príslušenstvom a nahradiť trovy konania. Z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku vyplýva, že žalovaný pohľadávku uplatnenú v rozhodcovskom konaní nadobudol od Consumer Finance Holding, a.s. na základe zmluvy o postúpení pohľadávok z 11.3.2014. Pohľadávka uplatnená v rozhodcovskom konaní

vznikla právnenému predchodcovi žalovaného zo zmluvy označenej ako „žiadost' o vydanie pôžičkovej karty Žolík“, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý spotrebiteľský úver (aj rozhodcovský súd označil tento úver za spotrebiteľský - pozn. súdu). Ako ďalej vyplynulo z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku, rozhodcovský súd založil svoju právomoc na spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve uzatvorenej 5.11.2015 medzi žalobkyňou a žalovaným.

6.3 Zo spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy uzavretej 5.11.2015 medzi žalobkyňou (označená v zmluve ako dlžník) a žalovaným (označený v zmluve ako veriteľ) vyplýva, že strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z dohody o uznaní záväzku č. XXXXXXXX budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom podľa jeho vnútorných predpisov, a to jediným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva bola spísaná na samostatnej listine odčlenenej od dohody o uznaní záväzku, ktorú žalovaný (označený v dohode ako veriteľ) a žalobkyňa (označená v dohode ako dlžník) podpísali v ten istý deň ako spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu.

7.1 Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy (ďalej len „zákon o SRK“) spotrebiteľským sporom je spor medzi dodávateľom (zákonný odkaz na § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka) a spotrebiteľom (zákonný odkaz na § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka) vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské spory môžu byť v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní rozhodované len na základe spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy podľa § 3 a len spotrebiteľská rozhodcovská zmluva podľa § 3 môže založiť právomoc stáleho rozhodcovského súdu v spotrebiteľských sporoch.

7.2 Podľa § 3 ods. 1 zákona o SRK spotrebiteľská rozhodcovská zmluva je dohoda medzi dodávateľom a spotrebiteľom o tom, že spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú zo spotrebiteľskej zmluvy alebo s touto spotrebiteľskou zmluvou súvisia, rozhodne v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní určený stály rozhodcovský súd zapísaný v zozname podľa § 18 a určený v tejto spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve.

7.3 Podľa § 3 ods. 3 písm. b/ zákona o SRK spotrebiteľská rozhodcovská zmluva musí obsahovať označenie spotrebiteľskej zmluvy alebo spotrebiteľských zmlúv, na spory z ktorých sa vzťahuje spotrebiteľská rozhodcovská zmluva.

7.4 Podľa § 45 ods. 1 zákona o SRK účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby

každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolať možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.